

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 ft
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Felolvasó szerkesztő: **Fehér János.** Főmunkatárs: **Révész Lajos.**
 Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
 A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségbe, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
 Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 ft. ezentúl minden megkezdett szög szónál 50 krral több.
 Lapunk számára hirtelenséggel előforduló „Zemler ügyvédek és a Magyar Távir. Iroda” hirdetését írója Budapest, Grassnot-utca 1. szám.

Az ezredik év küszöbén.

Pár nap mulva ismét egy esztendő tűnik le az időök végtelen tengerébe s a jövő titokzatos homályából kibontakozik egy új esztendő, mint küszöbe a jövő ezredévének.

Nem közönséges esztendővel állunk szemben, s éppen azért nem hisszük, hogy léteznék e hazánkat egyetlen magyar érzelmi polgára, a kinek keblét ne dagasztaná büszke önérték annak tudatában, hogy az annyi viharból megtépett magyar nemzet eljutott önállóságának e z e r d i k esztendőjéhez. Lélekemelés tette buditó annak tudata, hogy ez a maroknyi nép immár átküzdött ezer esztendőt e vérel szerzett hazában és ez idő folyamán, számban jelentékenyen meggyarapodva, műveltségben előhaladva, Európa egyik kultúrnépévé vált.

De midőn az ezredik év méltó megünnepléséhez készülünk, jogunk van ahoz, hogy számbavegyük ama szolgálásokat, melyeket egyesek a közügynek előbbrevitele érdekében teljesítettek, mert a második ezer év küszöbén új munkára edzelen, a mult eredményei és sikereitől áthatatlan kell állnunk.

Méltó tehát, hogy az 1895. esztendő végén ne a szokásos módon haladjunk át, hanem egy kissé komolyabban elmélkedjünk és pedig a mi viszonyainkhoz képest arról elmélkedjünk, minő hazafias öntudattal léphetünk át az új ezredév küszöbén. Vajjon megerősödünk-e itt a Felvidéken kellőképpen? vajjon megtéteünk-e minden tőlünk kitelhetőt a hazánkat s kiválóan nemzetünket érdeklő szilárdabb alap érdekében? Vajjon a bennünket körülvevő többség a mi részünkön van-e, velünk érez-e stb.

Ha ezen kérdésekre őszintén akarunk választolni, a minthogy az ügy érdekében kívánatos is, úgy nem festhetünk valami kedvező helyzetet.

Igaz, hogy sok történet, jobban mondva sok dolog kezdeményeztetett, de az eredmény nem felel meg a zajos kezdeményezéseknek. A magyar társadalom könnyen lelkesül, de könnyen is lelohad. A kitartás nem a mi erőnyünk, hanem azé a vakondok mőljára működő

kevés számú lőt újság íróé és néhány korifeusé, a kik a pánszláv eszme szolgálatában vakon harcolva, kitarással mételezik meg fokról fokra a szelid lelkületű lőt népet.

A kinek van alkalma látni azt a csendesnek látszó harcolt, melyet a pánszláv sajtó s a rendelkezésükre álló pénzületek kifejtenek, az elszomorodik és talán kétségbe is esnek, ha nem ismerné azt az erőt, mely komoly esetekben a magyar társadalomban megszokott nyilatkozni s hatalmas árjával elszozott sőpörni minden akadályt, mely útjába kerül.

És ebben az erőben van a mi vigaszunk. Ennek az erőnek letéteményese a Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület, mely midőn megalakult, erélyes fellépésével félremagyarázhatatlan jelét adta annak, hogy legnemesebb célja a magyarság teljes szuverenitását megvédelmezni, s a védelem közepette, ha kell, nemcsak visszaverni az idegen szoldban álló eszmék erőszakosan betolakodó ármatáit, de annak elterjedését csirajában is elfojtani.

Tudjuk, hogy a magyar szellem, s a magyar szellemi kultúra terjesztése megindult minden vonalon. A nemzet békés küzdelmét hirdető lobogó fennen leng mindenütt. A hegyvölgyes Felvidék éppen úgy lelkesül a szent ügyért, miőt a magyarság zömének édes otthona, az Alföld beláthatatlan rónasága. A magyar társadalom résen áll minden ponton. A nemzeti érdekek védelme mellett mindenütt ki van adva a jelszó.

A nemzeti eszmék ébrentartását és fejlesztését a magyar társadalom érdeklődésének és lelkesedésének egész hevével karolta fel, s így arra a következtetésre kellene jönnünk, hogy nincs okunk elszomorodni hazánk és nemzetünk jövője fölött.

Elszigetelt helyzetű, sok nehézséggel küzdő kis magyar lapunk tizenegyet év óta munkálkodik a számára kijelölt téren lelkesedéssel és szeretettel a nemzeti eszmék szolgálatában, s bár örömmel konstatalhatja a haladást, azt is látja, hogy sok még nálunk a tennivaló. Mint a felvidéki viszonyok régi ismerője, egy-

szerű őszinteséggel s ha kell minden tekintet nélkül szokott rámutatni a mulasztásokra s azokra az eredményekre is, melyeket a pánszláv sajtó és a pánszláv eszme harcosai láthatóan elérnek.

És éppen jelzett őszinteségünköl kifolyólag mondhatjuk, hogy az 1895. évt zártával nem vagyunk megelégedve. Nem vagyunk pedig azért, mert egyrészlől a Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület lézteről kifejtett tevékenységnek eredményei láthatólag — csak kevésé viték előbbre magasztos ügyünket; az elszigetelt helyeken felállított óvodák s a térfoglalásnak elhibázottsága nem nyújtják a kellő garanciát; az üdvönek látszó határozatok kivitelem sem felel meg a várakozásnak. Midőn ezt egyrészlől konstatalhatjuk, más részlől azt is kell konstatalnunk, hogy a pánszláv sajtó és ezen eszme hivei egyre lért hódítanak. Ezt mutatja ama gyűlölet, mely nemcsak a pánszlávizmus fézskében, hanem a pánszláv sajtó nyomában az egész Felvidéken észlelhető. Ezt mutatja azon különböző magatartás, melylyel az ezredéves kiállítás és nemzeti ünnepeink iránt széltében lehet találkogni. Ezt mutatja ama legújabb esemény is, hogy a pánszláv eszmék szócsove, a Náródnie Noviny, a jövő évi január 15-től kezdve, hetenkint már nem háromszor, hanem hatszor jelenik meg, maga köré gyűjtve az eszme vakbuzgó harcosait.

Ime elmondottuk nézetünket a múlt évről, s újabb tevékenységre készen várjuk amaz ünnepevény pillanatot, a mely Magyarországtörténetében a második ezredévet nyitja meg!

Hazafias munkások.

Az iparos-íjak országos egyesülete nagy arányú mozgalmat indít meg oly irányban, hogy a magyar munkásokat, elvonna a nemzetiséget hirdető igazok csabtatásaitól, nemzeti alapon való szervezkedésre buzdítsa és késztesse. E célból országos akciót indít meg. Mielőtt ezen hazafias elhatározás fölött örömműnek adnánk kifejezést s azt méltányolók és támogatunk, nem fejtathjuk magunkban azt a sóhajt: hat ide jutottunk már? Nagy arányú hazafias működésre van szükség, hogy a munkások fejből kiverjük a hazát

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRGÁJA.

A bankár és a felesége.

A bankár neje keztyűjét gombolja az állótűköl előtt. Magas, fátalos kalapja, az uszalós, sötét lovagló ruha, hóna alatt az aranygombos vesszőcske nem hagynak kétségben az irant, hova készül a szép Diana. Ezalatt pedig a Doktor, egy telivér nem, ugyan csak dolgot ad a lovasznak, ki a türelmetlen nemes párat kantaron tartja a terasse lépcsőzet előtt. A kerteszz aggodalmasan örködik virágai felett, nehogy mint tegnap a Doktor, lovaszostól együtt beletoborzékoljon a legpompásabb virággyába.

A komorna lélekszakadva rohan lól a kertből, kötője tele frissen szedett rózsákkal asszonya számára. A csörtető cseleden ripeg-ropog a keményített alsó. A háta ló előrehégyezett fülekké figyel s amint közlébe jut a zörgős leányasszony, horkanna szókik félre a legpompásabb citóniákból kitapossa a lelket. A lovadtó ruha eltűnik az üvegajtó mellett, a kerteszz istennyilával és ördöggel kapcsolatban emlegeti a keményítő-gyarakat és a keményített szoknyát.

Odabenn a tükör előtt a báróné teljesen elkészült toilettjeivel, három buján fejlett bourbon-rózsát tűzött keble fölé, felfogta uszalyát s vesszőjét suhogtatva megindult.

Szemközt jött a báró, egy szinehagyott, finom

arcu férfi, szürke fejetől le apró, szalagos cipőjéig bevégzett eleganciáról tanuskodik rajta minden; szemüvege, mellitje, óralanca csillognak, a ruha finom kelmeje szinte fénylik, ha szól, fogainak zomanca, ha kezét mozgatja, gonczott körmei is villognak. Csupa fény és zomanca az egész alak, csak a simára borotvált arc fakó, mint a sokat éhező — és a sokat élvezőké.

— Bocsánat, asszonyom, egy pillanatra föltartoztatam. Táviratok jöttek Parisból, ahová indulok egy óra mulva. Lehet, ön nem tér vissza akkorára. Búcsúzni jöttem s kérdezeni valamit.

A báróné a lovagvessző gombját álla alá helyezi s hidegen kérli:

— Mikor jön vissza?

— Magam sem tudom. Ügynököm azt jelenti, hogy rendkívül rossz szelek fújnak a párisi piacon. Tartok tőle, hogy válság fog kitörni. Nem talal készületlenül, de megpróbálja házamat. Asszonyom, ha a legrosszabb történik is, önnek nincs mitől tartania. Az ön pénze biztos helyen van.

— Ej, uram, ön jól tudja, hogy ért már engem nagyobb veszteség és nem panaszkodom... Szerencsét kívánok önnek utjához. Remélem, hogy jó csillaga most sem hagyja el.

— Köszönöm a kívánatot. És most egy kérdést. Mig én távol leszek, fogad ön vendégeket?

— Természetesen.

— Helyes. Nem is kívánám, hogy házam zárda

legyen. Megvallom azonban, hogy van egy ember, kit nem szivesen tudnék látogatói közt.

— Sajnálom uram, de e részben minden jogot föltartok magamnak.

— Jól van. Tudom, hogy amit kimond, az ellen én nem szólhatok. Tenni azonban tenni fogok. Ha Keresztes Ádám átéli a küszöböt, én azt megfogom tudni s ha még olyan finac föindulás lesz is Parisban, hazajövök s azt az embert provokálom. Ön tudja, hogy kezem sohasem hibázott.

A báróné elhalványult, a lovakorbács reszketett kezében.

— Semmit sem ígérék. Adieu!

Egy hideg föbillentés a nő, egy szótlan meghajlás a férfi részléről s a báróné eltavozott. A férfi szoborként állott helyén s a fakó, sima arcon a fájdalomnak egy árnya villant át... A kinyalt, fényes bő szvenedett.

Mikor a terem nyitott ablakan át behallatszott a rohanó ló dobogása, a baró az ablakhoz lépett s hosszaszan nézte a szép amazont, az erőteljes, szép derék hullámzó mozságt, azt a büszke, hajthatatlan fejartast... és felsóhajtott.

— Soha sem fog szeretni... soha!

Aztán megtette utikészületeit. Az utolsó, mit az elegáns kizitásába helyezett, egy csinos, éhenfaagy revolver volt, a válságok színhelyére utazó bankárok soha sem felejtik otthon a leszámolásnak ezt az utolsó eszközt...

megelő azon fel fogat, hogy nincs nemzet, nincs hazá. Az első a gyomor, a melynek, hogy jól lakjék, nincs nemzetisége és hazája. Ahol jól megy a dolga, csakis ott van otthon.

De nem lehet sokáig sopánkodnunk. A tények szomorúan igazolják, hogy a nyágyipar fészkelben, különösen Budapesten, a munkások tekintélyes része, nem akar hazát, nemzetet ismerni. Azt hiszi, hogy sorsa akkor fordul jobbra, ha megtagadja nemzetiségét; megalazza azt a hazát, amely kényerét adja.

Ezzel nem elegendenek meg azok a hazaárulók. Átkos igazgatásait igyekeznek belecsempészni a föld népének szívébe ott is, ahol a nyomor folytán előállott éleggeltenség miatt főgékony keblekre találnak. Az alföldi szocialistá-perekből a többek között ezt a tanulságot is meríthették.

Szóval igazan itt van az ideje annak, hogy erőteljes, nagyszabású akció induljon meg arra, hogy ezen igazga, önhasznosuló munkásoktól nyomorba döntő nemzetközti igazgató működése, kellő módon ellensúlyoztassék.

És hiszitek el azok, akiket illet, hogy a magyar munkás sorsa előbb javul, ha kizyomlóják a nemzetköziség szemetét. A magyar munkások ellen senki sem vétett annyit, pedig elegendő vértékelt ellenük, mint az a néhány ígató, akik csak azért, hogy a munkások véres verejtékével szerzett pénzből uraskodhassanak, a munkások minden jogos törekvéseit azval tettek népszerűtlenné és lehetetlenné, hogy azoknak azt a színt adták, hogy az azt követelő munkások nem akarnak ismerni sem hazát, sem nemzetet.

Vajjon akadna-e olyan bátor államférfi, haszon-talan többség, nemzet-gyilkos párt, a mely az olyan munkások kivánságait teljesítené, akik a jogok fejeiben az állomat, a hazát, a nemzetet nem támogatnak, sőt ezek vesztét közönyösen néznék és elő is segítenék?

Egyetlen okos ember sem zárkozhatik el azon jogos kivánságok teljesítése elől, a melyeket a józan, okos magyar munkások formálhatnak. És bizonyosan lesz is törekvéseiknek fogantatja, ha a hazafiltanság vadját elharitani tudják. Ígpen ezért a munkások érdekeiben chajjúk az iparos-íflak országos egyesülete akció-jának mentől nagyobb sikereit.

Lássák be azt a munkások, hogy az ő bajuk is az, a mi társadalom minden osztályas. Ugyanis nem vagyunk önálló állam, a mely minden befolyástól függetlenül intézhetsse a maga dolgaiat. Az Ausztriával való áldatlan szövetség nyomja a gazdát, a napzást, az iparost, a munkást, szóval mindenkit, bármily foglalkozásban legyen is Magyarországon.

Az legyen hat a hazafias munkások törekvése, hogy ezen az állapotokon segíthessünk. Azt vetethik el: hogyan, mikor nincs jogunk részt venni az alkotmányos küzdelmekben? Hat ez igaz, s ezen segíteni is kell. Az 1848-iki törvények kiterjesztettek az alkotmányos jogok gyakorlatát, amelyely addig csakis a nemesség bírt. Akkor ez nagy haladás volt.

Ámde az 1848-iki törvények szellemé nem tűr megállapodást. Azt követeli, hogy a haladó kor követelményei szerint az alkotmányos jogok élvezetét mind azok bebecsajstást nyerjenek, a kik a terheket viselik. Ez az igazság.

De az is igazság, hogy az alkotmány sáncaiba ellenséget, a ki nemzetet, hazát, nem ismer, bevenni bűn volna a haza ellen. Ne számítsanak soha erre azok, akik boldogulásukat a nemzetköziségben keresik.

A magyar munkások helyzetén segíteni az első lépés az, hogy teljesen hazafias, nemzeti alapon szervekjenek. Ha ez megtörténik, a többi szinte magától jön. A hazafias munkások jogos követeléseinek semmi sem állhat ellent.

Ígpen ezért a munkások érdekében is ózinté örömmel üdvözöljük az iparos-íflak országos egyesületének üdvöz mozgalmát s neki sikert kívánunk!

Lapszemle.

A »Narodnie Noviny« folyó évi 149. számában »A jövő krachról« cím alatt a következőket írta:

Nyar óta egyebet nem beszélnek, mint az ipar, kereskedelem s részben a földmívelés kríziseiről. Az első fenyegető hangok előhangzottak foglalkozók, a nagy állami pénzügyi transzaktiókkal foglalkozók, a nagy iparosok s a kereskedők kegyes mosolylyal feleltek, hogy Ausztria-Magyarország nemzetgazdasági szempontból egészséges állam; a kereskedelem virágzik, az ipar halad s a földmívelés fejlődik. Az állami és nem mondták — semmitől sem félni. Az állami és nem állami értékpapírok kevelény emelkedtek a magasba. Különösen Magyarországon volt eme — az egészséges fejlődésbe vetett bizalom, legalább látszólag — erős. Ugyátszónt, mintha töké mindenütt bőven volna még. Tucaatszámra keletkeztek új vállalatok. Az ember nem is hinne, mennyi mindenféle szövetezetünk van már Magyarországon. (Itt elősorolja szám szerint a Magyarországon létező takarékpénztárakat, hitelbankokat s egyéb ipar- s kereskedelmi szövetezetek- s vállalatokat.) De hat mi? Ez mind csekélység ahhoz, milyennek képzeli Magyarország fejlődését a mi magas pénz arányunk. 1894-ik év óta — ugyszólván — gomba módrá terennek az új vállalatok. Hetenként legalább 10 új vállalat keletkezik s az új helyi érdekű vasutak kiépítésére már eddig is kiadott engedélyk száma meg haladja a 151-et, szóval: száz ötven egyet! Azt mondják: nagy és tökéletes ipar- és kereskedelemmel indulunk: elfoglalni egész országokat, az egész Keletet. Keleten versenyer kelni Orosz, Olasz, Francia- és Angolországgal s nyugaton elbarikádozni magunkat mindjárt Dávénynél. A Dávény és Orsova közötti területet pedig telőtérni az »aldotté zsidó-magyar munkával, kulturávi s hatalommal; ime ezek a magyar politikuskok céljai! És mi a legszöbb? Az, hogy az egész fejlődés kiinduló pontja és szíve egyedül és kizárólag Pest legyen. Megzavarodott észjárás! A világyárosok mindenütt az illető ország kifejlett ipari és kereskedelmi empiriumait folytat emelkednek. Az egészségesen s erősen fejlett környék vonzó erővel simúl a saját centrumához s ez aztán virúl. A központnak azonban nem szabad irigykednie, ha a közvetlen, avagy tavolabbi környék is fejlődik. Senkinek sem jutott észbe, hogy a világhírű lyoni selyempárt Parisba, sem pedig, hogy a birminghami vasgyarakat és a manchesteri szövygyarakat Londonba áttegye. Hasonlóképen felül-múlja kereskedelemben és ipar tekintetében Petervart Novgorod és Moszkva. Egyedül Pestre igyekeznek erőszakosan minden vas-, ipegygyárat, sőt mi több: kauszok- és lemezgyárat behozni. Mintha Pest rendelkezék a legteljesbő mértékben mindennemű ipari kellekkel, mint pl. legelőcső nyersanyag forrassal s övekednék helybeli munkaerőben. De nem bír sem az egyikkel, sem a másikkal. És mégis állitanak nyakra-fő gyarakat, ezekhez meg új arcusarnokokat; felúrják a földalatti electromos pályák kedvét az utcákat. Es most millenniuma egész városnegyedeket állítanak fel újból s a privat hazaköb szalldodak alakítanak at. Dolgoznak éjjel-nappal lazab buzgóssággal, mintha 1896 május 1-ére Lucifernek előteremtenie kellene 100 millió magyart s mindjárt aranyanyl megtöltött zsebekkel, akarsk ki Milton poklában! Mi, kik a hegyekről, tehát sok tekintetben természetesen magasabb álláspontjól nézzük ezen dicsőített fejlődést, mindnek előtt azt látjuk hogy az vajmi kevésbé érdekl a tötságot,

(Slovensko = tótoklak lakott vidék) ámbátor tót népünk is hozzájárul a saját két keze munkája által verejtéké- sen összekuporgatott félreívelé ama adókhöz, melyekből a pesti vállalatok segélyt nyernek. Nekünk is van részünk az országghaz kockaköveiben, az »Adria« gőz- hajótársaság hajóiban; a mi terheink is nagyobbnak, ha a csillárokra, akkumulátorokra s csavarokra berendezett gyárak nincsenek megadóztatva. Kőniveseink- s napszamosainkunk ezrel építik a pesti palókat. Megkapják ugyan bérüket, de fizetnek érte egészségtük- kel s erkő osi súlyedésükkel. — D: tekintetelt eme — a magyar ipar fejlődésében minket is megillető ré- szünkre — nem akarunk rekriminációba bocsajtkozni. Most csak azt akarjuk kiemelni, hogy ezen fejlődés ugy alapjában, mint végcéljában nem egészséges és a beteges fékely teljes erővel fog kitörni a feületlen kríziskepén. Az újonnan szervezett magyar vállalatok többsége, de különösen a pestiek nélkülözök az egészséges teremtő erő minden kellekét. A nyers anyag messze van, ugyes munkás hiányzik s az iparikkének nincs keletjük. És mi a fő: hogy azon vállalatok nem keletkeznek szükségből, hanem egyesek pillanatnyi ötletei folytán, kiének nincs egyebb céljuk, mint az új gyárak s szövetezetek részvényeit a könnyenhívő nép- nek zsíros nyereséggel eladni, semmiképen sem tördőve azzal, vajjon az új vállalat etekpes-e vagy sem. És hogyha szárnnya ké, bár meg nem erősített hír valami politikai bonyodalomról — mikévt az egy honappal ezelőtt a bécsi börzén is történt — akkor már a nagy ipar-vállalatok alapjukban meg vannak ingatva, a részvények pedig csak 50 és 100 forinttal. A bécsi börze derüt azonban csak gyenge tördélés volt a fiatal agacsáknak, a vihar, mely a fakat győ- kerestül fojta tépni, döntözteni — még csak jón. — Megkezdődök a milleniumi ünnepeg. Az építkezés megszünik s a munkanép széjjel megy. Az építkez összehsörök nyereségüket — és most el kelene jönnie a népek millióinak s szornj pénzüket a pesti aranyorfü oltarára. Azonban millió embernek millió esse van s ezek jól megfogják fontolni, vajjon az a borjú me- zőerdő-el annyi áldozatot, — visszavonulnak és köny- nyen megeshetik, hogy Pesten sirás és fogsikorgatás lesz. — Ezen eshetőségre legyen elkészulve mindenki, kik bármiképen érdekelve van a pesti üzletben. Hisz már is három tencsenmgyei fakereskedő együttesen körülbelül negyedmilio passzívával bukkott. Ezek az előjelek.

Vajjon, ha a pesti vállalatok kártyaházai rakásra kezdenek dűledezni, észbe jön-e a kormanynak, hogy az ország gazdasági fejlődéséhez nemcsak néhány ezer megmagyarosított zsidóné, de egybő is kell?

Előfizetési felhívás!

Tisztelettel kérjük azon t. előfizetőket, kiknek előfizetésük e hó végével lejár, sziveskedjenek ez irányban mielőbb intézkedni.

Azon t. előfizetőinket, kik előfizetésükkel hátrálékban vannak, ezáltal is tisztelettel kérjük, hogy hátrálékaikat kiadóhivatalunkba mielőbb eljuttatni sziveskedjenek.

A »Felvidéki Híradó« előfizetési ára:

Géző évre ————— 4 frt
Fél évre ————— 2 „

A „Felvidéki Híradó“ kiadóhivatala.

Késő éj volt, mikor a baró váratlanul hazaérkezett. A baróné még főnn volt, bagyadtan nyult el egy pam- lagon, ölébe ejtve az abba-hagyott regényt. Álmód- zott-e vagy csak álmos volt? Ki tudná megmondani. A félig lecsukott szempillák nem árulták el titkukat.

A halószobával szomszédos teremben a komorna várakozott, hogy urnője csemetésére elősiessen, és a vetkezésén segítkezze.

A várakozás unalmas perceit azzal élénkítette föl, hogy az inassal udvaroltatott magának.

A belépő ur a cseléd idyilt szétugrasztotta. Az inas halaványan, lesütött fővel kuligott el, mint egy megpálázott kuvasz, a szobaleány zavartan rendezgette meggyuródott toilletjét s várta a szidást és — talán az elcsapatást.

Csodalatos! Az ur, a lelketlenség ridég, szigorú ur, egy szó nem sok, annyit sem szolt. Mintha semmit sem látott volna, egyenesen neje szobája felé tartott.

És a mi még csodalatosabb és szokatlanabb, beje- lentés nélkül, melözve minden kopogtatást, benyit és átlépi a kuszobót.

Az álmódzó nő a zőrejre félig fölemeikedik, visszanéz s ebben a helyzetben marad. Semmi felindulás, semmi meglepetés nem látszik az arcán.

— Ön az? Megérkezett?
— Váratlanul, nemde?
— Ugy van. Nos mi hír? Reményem az ön dolgai rendben vannak?

A baró leul a pamlag szélére, s álmatlan, fénytelen tekintetét odapasztja a pongyola fodrai alól kikandi- káló keskeny lábakra.

— Az én dolgom? Azok most már rendben vannak, egészen rendben.

A férfi hangja rekedten hangzik s valami fanyar, jéghideg gúny érzik at rajta.

Aztán nagyot simit magas, sápadt homlokán, tekintete a pompás nászgyára téved, s csunya, sötét mosoly tunik föl szája szélén.

— És ön édesem, hogy érzi magát?
— Köszönöm, egészen jól.
— Nem unatkovott?
— Ígpen nem.
— Örvendek.

Hallgattak mindketten s a csendben egy tetszett, mintha mindkétőnek szíve vadul tikkalkolna.

A bankár egyszerre zsebébe nyúlt, egy lepecsételt csomagot vett elő s odanyújtá a nőnek.

— Mi ez?
— Kétszázezer forint, asszonyom, az ön pénze. Ez meg van mentve, amint megígértém.

A nő hirtelen felugrott.
— És ön?

— Én? Én tönkre mentem. A contremie, hogy a magunk jergonjában beszéljek, levegőbe röpített.

— De hisz ez borzasztó?...
— Köszönöm a részvétet, asszonyom, mindjárt látni fogja, hogy nem érdemel meg.

Azzal ismét zsebébe nyúlt s egy leveikét vett elő. A levél gyuródott s azonfelül piszkos volt; egy nagy rozsdasbarna folt disztelenítette a szép, fényes velint. A papír közepén pedig egy kerek lyuk tatogott,

mintha valaki a mutató ujját ütötte volna rajta keresztul, vagy mintha golyó fúrta volna at.

Odanyújtotta a levelet a nőnek, egy szó, egy hang nélkül.

Ez ranézett a gyűrött papírlapra s azután leir- hatatlanul rémült tekintettel meredt a férfi arcába, amely, e nézés alatt, a faköbő egész sötét színre vált.

Igy néztek egymásra egy szempillantásig s ez a néma összenézés megfagyasztotta volna egy harmadik néző eriben a vért.

— Mit tett vele, szőljon?
A nő hangja olyan volt, mintha fojtogató kéz szorította volna a torkát.

— Mit?... Megöltem, mert ő itt volt; ezzel a levéllel megtöltötte ön, hogy ide jöjjön és mégis eljött. Ön nem mutatott ajtót, ellenkezőleg. Nagy hiba volt, helyrehozhatlan. Valakinek bunhödnie kellett es őt büntettem. Ez a levél a szíve fölött volt. Keresztul löttém mind a kettőt. Nos én megtettem, amit meg- ígértém. A pénz meg van, a szerető nincs.

A nő már nem hallotta az utolsó szavakat, rá akart rohanni a férfira, de a párjáért bosszút álló nőstény duhénél nagyobb volt a női idegek gyöngégsé s ajánlat esett végig a szőnyegen.

A ferj egy hosszantartó tekintetvetett a ledob- bant alakra s azzal egy mindennel leszámolt ember tompa nyugalmával tavozott, bekuldite a szobaleányt, hogy urnőjét emelje föl és fektesse ágyba.

Azzal bement a saját lakosztályába s átöltött hom- lokkal találtak a szőnyegen.

HIRENK.

— **Boldog újévet kívánunk** lapunk barátaink és munkatársainak. Azon tudatban, hogy a tizenegy évvel ezelőtől lapunk zászlóira irt célnak győzedelmeskednie kell, bizalommal kérjük a velünk érző nagy közönséget nyugrabesült munkatársainkat, hogy szellemi támogatásukkal önzellen munkaködszükkel segítsenek, a lapunk által képviselt eszmét erősítsenek, tömeges előfizetéseikkel pedig kiadónk anyagi gondjait megkönnyítsék sziveskedjenek.

— **Tiszújító közgyűlés.** Turócvármegye tiszújító közgyűlése december 30-án lesz. Mint értesülünk, a tisztkarban alig lesz valami változás.

— **Karácsonyfa.** A helybeli óvodában december hó 23-án délután szép ünnepély folyt le. A kis gyermekek repülő örmömmel várták a soraközásra intő szót egy mellékteremben. Harom órákor már szép számban gyűltek egybe a szülők a sz ünnepély rendező jótékony nővel tagjai, Fekete Miklósné úrnő vezetésével. Negyed négykor szépen sorakoztatva Hódubayné óvodónő a kiscsinyeket s bevontatva a terembe, a hol szabatos magyarsággal előadott szavalkot és szép játékok gyönyörködtették a jelenlevőket. Vegül kiosztatták az ajándékokat, melyeket örmömmel vitték haza a kis növendékek. Az ünnepély vezetése díszesretelező volt Hódubaynének.

— **A rutkai kaszinó** f. évi december hó 21-én tartotta rendes évi közgyűlést a tagok élénk részvételével. Ez alkalommal eljött meg a tiszviselő választás is. Előnké választották: Olvaszky Gyula; alelnökök: Uhlariák Szende; titkár lett: Katona Pál; pénztáros: Kempny Karoly, gondnok: Floch Antal, könyvtáros: Rakita Samu. A kaszinó évi mérlege tövleges pénzmaradványait záratott le.

— **Tanomulatság.** A znióvaraljai magyar társalgó és olvasókör a farsang elején mulatságot rendez, melynek tiszta jövedelmét az ottani tanítóképző-intézet növendékeinek a milleniumi tornaversenyre való kerülésére költségeinek fedezésére lesz fordítva. Résztelésebb tudósítást lapunk közlelbebi száma hoz.

— **Ujságok elárverezése.** A turóc-szent-mártoni Otthon asztaltársaság lapjainak árverezése január hó 1-én lesz, d. u. 5 órákor. Az árverésen az asztaltársaság szívesen látja a nemtagokat is.

— **Posztikizil.** December hó 23-án a rutkai vasúti állomáson a lerakodás alkalmával egy pénzes csomag tört el, a mit az átevőő hamarosan észre vevén, legott megindult a nyomozás. Szerencsére, a csomagot, — mely 8000 forint tartalmazott — megtalálták egyik harmadosztályú kocsiában, a tettes azonban ellilant.

— **A „Narodnie Noviny”** f. évi 151-ik számában hangzatosan tesz jelentést olvasóinknak, hogy 1896. évi január 15-től kezdve 16 irt előfizetési irt mellett hetenkint hatszor fog megjelenni. Jelenti egyáltalán, hogy e vállalatba nem ment bele vakon, hanem a közönség előleges és alapos információja után. A lap eme jelentős megváltoztatását az előfizetők és jobbaratók nagy többsége helyesle s bár hallatszott into szó is, melyet érveinél fogva kötelesek respektussal vettek figyelembe, mindamelllett elhatározták teljesíteni azok óhaját, kik minden habozás s késeküldés nélkül köteleztek magukat előfizetni és terjeszteni a „Narodnie Noviny-t” új alakjában. Programjában kötelességévé teszi az új munkát azon erős meggyőződésben, hogy a politikai viszonyok, a tót nemzet életkérdése, a hírlapírás fejlődési érdeke általában s a Budapesten 1895 augusztus 10-én tartott kongresszuson két magyarországi nem magyar nemzetiséggel megörösített kötelessé viszony, szigorúan kívánják a modern zsnalitikát, gyakori információit, friss híreket, elevenebb mozgalmat s a nemzetiségi érdeke megszakadhatatlan szellemi egybetartását. Így folytatja tovább: „A Narodnie Noviny-nak megnagyobbitásával s minden oldalról helyesle s üdvözítő változtatásával inauráljuk az új zsnalitikai életet a tót vidéken (a Slovanskú); egyet azonban bizonyosan meg nem változtatunk: a tisztá, tót nem zetiségi irányt, a megállapított nemzetpolitikai programunkhoz, kulturpolitikai s vallási elveinkhez való felfás s megtörhetetlen ragaszkodásunkat” stb. — Erősen hiszünk, hogy munkánkat siker koronázza, a hű tót szót fölélesztünk s terjesztünk sikerül. — Végre felhívja s buzdítja a tót n-pet líly képen: Nyissuk fel szemünket, örködünk önönmagunk s jogaink fölött! Emeljük a védő pajzsot nemzetünk tájós feje fölé! Ne maradozunk el a népek versenyében, hogy ne maradjunk szégyenben! Gondoskodjunk olajról hogy lámpáink ki ne aludjanak s ne legyünk karhatalva örökös sötétségrel! Ünneplésen igérjük, hogy erőinket hűgösesen s becsületesen megfeszítsen akarjuk! Nyujtsatok felénk baráti, segély jobbotokat!

— **Kötél a zagrabi diákoknak.** Szabadkáról kapjuk a következő sorokat: A bécsi horvát diákok szereplésére, a kikat rektoruk és a miniszterium védelmének jellemző az, hogy a szabadkai főgimnázium VIII. osztálya immár két ízben kapott egy Miho Jerimies nevű bécsi horvát orvostanhallgatótól fölívást, hogy fessenek elv a diákok egy könyvecének, melyet a magyar igazgatásaljánk által elíelt, megztyórtól, szerencsétlenül járt zagrabi diákok javára irtak. Felzsolítja azokivül Miho Jerimies u. a szabadkai gimnázistákat privátim is, hogy gyűjtsenek a zagrabi kiesapott diákoknak. Természetes, hogy a jó magyar fiúk s a magyar erzeimű rae gyerekek fölhaborodással utasították vissza a fölívást, nemelyek csipős feleletet akartak írni, ma ok elhatározták, hogy kötelet

fognak küldeni, mint »az egyetlen adományt, mely magyar embertől a magyar becsülettel ennyire sértőt télt elkövetői számára kikerülhet.

— **A pozsonyi kereskedelmi és iparkamara közleménye.** Kereskedelmiügyi m. kir. miniszter ur Ö Nagyméltósága, a soproni kereskedelmi és iparkamara f. évi augusztus hó 30-án 4297. sz. alatt hozzáintéztelt felterjesztésében foglalt azon, a pozsonyi kamara által is külön feiraltatva megadott, kérelmét illetőleg, hogy a göngyöletek a bevallás kötelessége alól mentesítsenek, az alantlól határozatot hozta, a melyet közérdekű voltára való tekintettel, a pozsonyi kamara ezennel egész terjedelmében kerülete érdekelteinek tudomására hoz: Kereskedelmiügyi m. kir. miniszter eln. szám 4959/94. a kereskedelmi és iparkamarának Sopronban. F. évi augusztus 30-án 4297. sz. alatt hoztam intézést felterjesztésére értesitem a címet, hogy áruforgalmi statisztikai adatszolgáltatás szabályozása tárgyában f. évi június hó 21-én 2605. eln. sz. alatt kibocsátott rendelet ennek a göngyöletekre vonatkozó határozatnyait ez idő szerint hatályon kívül nem helyezhetem. Újút állja ennek első sorban az 1881. évi XIII. t.-cikk 1. §-a, melyet az 1895. évi XVIII. t.-cikk sem módosított, a mennyiben az idézett szakasz értelmében kizárólag csak a podgyászszállítás ment a statisztikai bevallás alól. Miután pedig a göngyöletek a podgyászszállítás fogalma alá nem vonhatók, azokra nézve most, a midőn az áruforgalmi statisztikáról szóló törvények végrehajtását a korábban kibocsátott összes rendeletek hatályon kívül helyezése mellett újból szabályoztam, előidézett rendeletben kivételt nem tehettem. Megjegyzem különben, hogy a göngyöleteknek legutóbb kibocsátott rendeletem elvteleitől élvezett nyilatkozat mentessége áruforgalmi statisztikának pontossága és megbízhatósága szempontjából fölítte károsnak bizonyult, mert eltekintve attól, hogy az adatszolgáltatás ellenőrzését sok esetben illuzoriussá sőt néha teljesen lehetetlenné is tette s nem is szólva arról, hogy ezen a révén a kereskedelem tárgyát képező s a forgalomban nem ritkán szereplő göngyölet — küldemények statisztikánkból teljesen kimaradtak. — A göngyöletek ürügye által szantalan, ezekre rügó értéket képviselő oly küldemény kerülte ki a bevallást, mely nyilatkozat-köteles lett volna. Ezen visszafelé megszüntetését előzta eltekintve a törvényes kényszerrel — idézett rendeletem 6 §-ának a göngyöletekre vonatkozó rendelkezése, mely azonban egyáltalán elejét veszi annak is, hogy a göngyöletek után bevont árnyilatkozatok adatai áruforgalmi statisztikánk végleges összeállítására zavarólag hasznának, a mennyiben előírja, hogy a küldemény ezen jellege a nyilatkozatokon mindenkor pontosan fölítendő, rendeletem 21. §-a pedig kötelességévé teszi a szállítói-közönségnek, hogy a nyilatkozatokba rájegyezve meg az is, vajjon a küldemény őrösen visszatérő göngyölet vagy kereskedelmi küldemény volt-e. — Meggyőződésem szerint tehát rendeletem 6. §-ának a kamara által kifogásolt rendelkezése áruforgalmi statisztikánknak épen nem fog kárára szolgálni s így nem is föléleges, mint azt a kamara véli, hanem ép ellenkezőleg szükséges pótlót a áruforgalmi statisztikánkra nézve bizonyára üdvös hatása is lesz. — Nem oszthatom végül a kamarának felterjesztésében kifejtett azon nézetét sem, hogy a kérdéses rendelkezés a kereskedelemre nézve súlyos és elviselhetetlen megterhelést képezne, mert köztudomás szerint az egész csekély értékű göngyöletek, mint pl. üres zsákok, kosarak stb. az esetek túlnyomó részében nagyobb mennyiségben szoktak szállítani, a midőn az 5 kros illeték, mely az egész küldemény után csak egyszer rovandó le, számbavehető megterhelést nem képez, szintűg nem tekinthető annak hordóknál, még akkor sem, ha azok egyenként is szállítatnak, mert ez esetben az illeték a visszatérő hordóban kiszállított árú értéke mellett mondhatni teljesen eltorpúl. Csekélyebb áldozattal pedig a kereskedelemlen, ha jó áruforgalmi statisztikát akar, mely a gazdasági s első sorban a kereskedelmi érdekekkel valóban szolgálja, visszarádnia nem szabad. Az 1895. évi XVIII. t.-cikk megalakításával, valamint a 605. eln. sz. alatt kibocsátott rendelettel meg új külkereskedelmünk és ipari tevékenységünk minden ágát fölélő jó és pontos áruforgalmi statisztika létesítését előzotam csupán, melynek adatai a közéljövőben tárgyalás alá kerülő vám- és kereskedelmi szerződésekhöz bizonyára igen becses alapot fognak szolgáltatni, nem pedig a statisztikai illeték címen befolyó jövedelem emelését. A miniszter helyett: Vörös s. k. állattitkár.

— **A legszebb toll.** A magyar művelt közönség soraiban reg eldöntött kérdés, hogy a magyar publicistákban ez idő szerint a legszebb tolla Bartha Miklósnak van. Senksem bírja utólról a ő ragyogó fantáziáját, szingazdag hasonlatait és azt az erőt és méltóságot, a mit az ő cikkeiben feltalálhatunk. Buzsike is rá a »Magyarország, a melynek Bartha Miklós megalakulása óta legelső munkatársa. De a »Magyarország» egyébként is ambicióját helyezi benne, hogy a mai kor publicistáinak legkiválóbb erőt gyűjtse ma a köré. Barthan kivül még egy egész sereg iróit garda áll a legjelesebbek közül a »Magyarország» szolgálatában. Ott vannak a többek közt: Pazmanyi Dénes a legszellemesebb európai csevegő, Mudrony Soma a jeles közíró, a jeles író. Edvi Illes Karoly a jogi szakirodalmi jelese és kiváló megközelítet sok ma kitünősége. Szépirodalmi tere a hét Vértessy Gyula és Arnold, Tolnay Lajos, Posa Lajos, Bode Jón, Zsóldos László, Zempléni P. Gyula, Zooray Aladar és a többek közt: Móra István a legutóbb rendkívül feltűnést keltett fiatal költő és író; a női írók közül: Szabóné Illési Procska, Ssekely Iona,

Gömbösné Galamb Margit. Az esztétika terén Dr. Prém József, ifj. Reményi Ede és kivülök, a belmunkatársak egész sora, a kik Holló Lajos főszerkesztő, és Inczedy László h. szerkesztő vezetésével a gondoskodnak arról, hogy a »Magyarország» napoként a legváltozatosabb és legzadagabb tartalommal jelenjék meg. A »Magyarország» ez idő szerint a legjobban értesül lap, a melynek politikai és más tudósításai, valóságok forras számba mennek. E mellett eleven és élénk, úgy hogy nem csak azok, kik komoly tartalmat keresnek a lapban, de a kik könyvedséget és szórakozást kívánnak, azok is helyesen ki vannak erősvite »Magyarország» által. Gazdag tartalmán kivül még az az előnye is van, hogy a »Magyarország» korábban van készen, mint a többi lap és az éjjeli vonatokkal mar lappédányainak ezrei elszállítanak az ország minden részébe. Úgy hogy reggel a »Magyarország» már az olvasó kezében van s így a ki »Magyarországot» olvassa, fél nappal sok helyen egész nappal előbb értesül az ország és a külföldi összes eseményeiről, az országgyűlési tárgyalásokról, törzsei zarlatookról stb. stb. Ez biztosítja a »Magyarország» számára a művelt közönség osztatlan elismerését és támogatását. A lap kiadóhivatala ingyen küv egy hétig mutatványzómatok, az erre vonatkozó kívánság a »Magyarország» kiadóhivatalához (Budapest, Sandor-utca 2. sz.) intézendő, ide küldendő be az előfizetési pénzek is. (Egy óra 1 irt 20 kr., negyedévre 3 irt 50 kr., félévre 7 irt és egész évre 14 irt.)

Bali selyemszöveteket 35 krtól 14 irt 65 krt méterenként — valamint fekete, fehér, színes, Henneberg selyem 35 krtól 14 irt 65 krt méterenként mint, csikos, kockázott, mintázottak, damaszt, s. a. t. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban s. a. t. postabér és vámentesen a házhoz szállítva; mintakát postafordulóval küld: Henneberg G. (os. kir. udvarszallito) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

A »Magyar Nemzet Története. Szalay és Baróti e kiváló értékű munkáok most jelent meg a 22. füzet, melyben Nagy Lajos uralkodása van elbeszélve. A füzet műmelléklete remekül reprodukálja Benczur Gyulának azt a Hunyadi László bucsuja c. híres festményét, a mely a nemzeti műzeum képtárának egyik legfőbb kincsége. A szövegbe nyomott illusztrációk is nagy számúak és egytől-egyig igen érdekesek. Közük van: Nagy Lajos király ezüst érme. Velence latkepe. Egy részlet Sit. Simon erekiyetartó koporsójáról. Johanna királyai sírlelké. Nagy Lajos király ezüst garasa. Nagy Lajos ezüst denarij. A mariacelli Mária kép. IV. Karoly császár. A runkelsteini var falfestmény. Erzsébet királyné. Nagy Lajos anyjának pecsétje. Nagy Lajos anyja és cimere. A kassai templom homlokzata. A kassai templom. Törökék Nagy Lajos király sírkövééről. A Szalay-Baróti féle millenárius munkát a közönség oly rendkívül kedvezően fogadta, hogy valóban felesleges azt újabban is a legzelebbeben ajánlanunk. Csak annyit, hogy az I. kötet remek díszkötésben már kapható és hogy nemcsak a II. kötet megjelenésével a munka fele teljesen készen lesz. A megrendelések a kiadóeghez intézendők. Wodianer F. és fia (Lampel R.) Andrási-u. 21.

»Gyümölcskertész. a címe azon szaklapnak, melyet a földmívelésügyi m. kir. miniszterium ad ki és Molnár István országgyűlési miniszter biztos szerkesztő mar 5 év óta. Célja ezen lapnak a kert- és szőlőültetvények, kis gazdákak oktatni kérdéseikben gyakorlati tanácsokkal támogatni, a közszégi fajokkal brenedezés és kezelésével a tanítókat és kertészeket utbaigazítani. A legelső szakírók tollából hó közleményeket a gyümölcsstermelés, szőlőművelés, gyümölcsfeldolgozás és értékesítés, továbbá a konyhai és haszonkertészet köréből. Közhasznú kérdések és feleletek rovataán minden fontosabb kérdésre nyílt feleletek ad. Közli évenként a magyar gyümölcsös kereső külföldi kereskedők címjegyzékét; az összes állami telepeken eladók és kiosztás alá kerülő fakat, csemetékét szőlővesszék. Inygen közli a kertési állásokat és az állást keresők hirdetését. Szóval e lap egészen a kisgazda és termelő ügyének szolgálat és hogy mennyire megfelel e célnak, leginkább mutajja, hogy már eddig is 10129 előfizetője van. A lap havonként kétszer jelenik meg 1—14/4 ivnyi tartalommal és számos sikerült ábrával. Minden évben egy hazai gyümölcsfajtának sikerült színes képet ingyen mellékel. Ara ezen hasznos lapnak egész évre csak 1 irt, mely a kiadóhivatalnak (Athenaeum r. tarsulat, Budapest, Ferenciek tere) egyszerre küldendő be.

Egy napilap, egy könyvtár, egy illusztrált folyóirat. A legolcsóbb napilap kétségtelenül a Magyar Ujság, melynek főszerkesztője Fenyvessy Ferencz dr., felelős szerkesztője pedig Kende Zsigmond. Öcsösaga mellett egyike a legérdekesebb, legzrtalmasabb lapoknak, mely gyors és megbízható információk mellett, kiváló szépirodalmi dolgokat is nyújt olvasóinknak. Előfizetési ára e minden ízben liberális lapnak egy évre 12 irt, félévre 6 irt, negyedévre 3 irt, egy hónapra 1 irt; egyes számánk ára a vidéken 5 kr. Ez olcsó ára mellett a Magyar Ujság előfizetői rendkívül kedvezményekben részesülnek, a mennyiben díjtalanul megkapják a M. Ujság könyvtárának kiadványait, havonként egy-két regényt, azokivül a »Budapesti Latogatók Lipja» című havonként megjelenő díszes illusztrált folyóiratot. Szóval: a »Magyar Ujság» olyan emondhatia magyar, hogy a legolcsóbb napilap Szerkesztésége Budapestben, Varmegyehez utca II. sz. a., kiadóhivatala pedig Granatos- u. 1. sz. alatt van.

2950. Hk. sz. 1895.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Körnöchánya városának Schwarzcz Janos elleni végrehajtási ügyében Szklenő községben fekvő:

a szklenői 307. sz. tjkvben A. I. 1—19. sor-sz. a. foglalt s Schwarzcz Ferenc nevére firt ingatlanságra 565 firt kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanság az 1896. évi január hó 14-ik napján d. e. 10 órákor Szklenő községben a község hazánál megtartandó nyilvános árverésen a kikialtási áron alul is el fog adni.

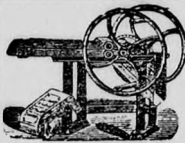
Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanság kikialtási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékpis értékpariban a kiküldött kezezh letenni vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényi átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1895. szeptember 28-án.

Medzihradsky
kir. alpbíró.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Szolid és ügyes **ügynökök** magas jutalékban részesülnek és a jutalékok haladéktalanul folyóvá tételnek.

DRÖSSLER KÁROLY

cs. és kir. szab.
mezőgazd., gépgyár, vas- és fém-öntőde
Budapest, Teréz-körút 41,

ajánlja
kiválóan elismert gyártmányait, mindennemű takarmányvágot és vető gépeit, konkolyozókat (trieure), jargány- és gőzseplő-gépeket.

„Képes Családi Lapok.“

A legelősből és azért a legelterjedtebb képes hetilap! Megjelenik minden héten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön beküldhető regény-melléklettel.

Havonként kétszer »Hölgyek Lapja« című félves melléklet ad, párisi divatképpel és bő divatújdossáival. A »KÉPES CSALÁDI LAPOK« oltyan szeffélémben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A »KÉPES CSALÁDI LAPOK«-ba a régi és újabb írói és költői gárda minden számoltató tagja dolgozik.

A »KÉPES CSALÁDI LAPOK«-nak regényei, elbeszélései, rajzai, humorcskéi, költeményei, kedélynemesítő olvasmányok. Irányikkival a társadalom minden kérdéseire kiterjedezkedik. Orvosi és egyéb cikkei pedig tanulságosak.

A »KÉPES CSALÁDI LAPOK« minden évben négy regényt ad mellékletül, még pedig csinos szines borítékkal, éves előfizetőnek.

A »KÉPES CSALÁDI LAPOK« borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza.

A »KÉPES CSALÁDI LAPOK« előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az »előfizetők postáján«.

A »KÉPES CSALÁDI LAPOK« képei lehetőleg alkalomszerűek, díszesek és tanulságosak.

A »KÉPES CSALÁDI LAPOK« 1896 január első számával XVIII-ik évfolyamába lép.

Ez újví számban következő érdekes és kiváló közlemények jelentek meg:

Csendes világ regénye, Benickyné Bajza Lenkétől; Évtördülőn, költemény, Jámbor Lajostól; Régi történet, beszély, Lauka Gusztávól; Hogyan ruhazkodj telen? orvosi cikk, dr. Fodor tanártól; Bál után, vig monolog, Oláh Györgytől; A költő költemény, Feleki Sándortól; Versek zenére, költemény, Rudnyánszky Gyulától; Boldog újév! életkép, Mericzyné Karossa Irmától; Megnyugtató történet, freskó, Krudy Gyulától; En is! regény, Tolnai Lajostól.

Mulatványszámokat bármikor szívesen küld A »KÉPES CSALÁDI LAPOK« kiadóhivatala Budapest Vadász-utca 14. saját házában.

Előfizetési árak

a »KÉPES CSALÁDI LAPOK«-ra a »Hölgyek Lapja« című divattalpal és a regény-melléklettel együtt Egész évre 6 forint. — Fél évre 3 forint. — Negyed évre 1 forint 50 kr.

Figyelmeztetés.

A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Kérjük az előfizetéseket megújítását, s lapunknak az ismerősök körében terjesztését.

A ki az egész évre szóló hat forintnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 firt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül, és a ki csak 1 forint 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a »KÉPES CSALÁDI LAPOK« kiadóhivatala, Budapest, Vadász-utca 14. szám.

PSEPHOFER J.-féle gyógyszertár Bécsben, I. ker., Singerstrasse 15. sz., „zum goldenen Reichsapfel“.

Vértisztító labdacsook, ezelőtt **átítános labdacsook** neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsok csodás hatásukat észszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacsok általános elterjedésének örvendőnek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszereből készlet nem volna található. Számítlan orvos által ezen labdacsok háziszereit ajánlottak és ajánlatnak minden ой bajknál, melyek a rozsmészéslébil és srékrekedésből erednek; az mint en-zavarok, májbajok, kolika, vértülbólások, arányér, békéltetés s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszűrésébil és a körül érődő bajok ellen; így sápkórnál, idegességbil származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsok ой könnyen hatnak, hogy a legcékelyebb fájjalmak sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

Számtalan hálaíratból, melyek e labdacsok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségök visszanyerésére folytán hozták intéztek, ezen helyen csakis néhányat említett azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, megvagyunk győződve, hogy azokat tovább jóga ajánljani.

Köln, 1893. április hó 30-án. Pserhofer J.-tól. Nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmíhatatlan vértisztító labdacsobil utánvételül. Fogadja ez uton is a legmelyebb köszönetem labdacsok csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel. Pawlistk Ferenc, Köln, Lindenth. l.

Harsche, Földnik mellett, 1887 szept. 12. Tekintetes Ur! Isten akaratá volt, hogy az ön labdacsok kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom. Én gyermekágyban meghítem, olyannyira, hogy semmi munkát nem voltam többé képes végezni, és bizonyára már a holtak közé volnék, ha a az ön csodálatraméltó labdacsok engem nem mentettek volna meg. Az Isten adja meg önt ezért észszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, amint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz.

Mélyen tisztelt Ur! A legforróbb köszönetemet mondom ezennel önként 60 éves nagynémem nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhuruban és vizkórásban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsobil s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. — Legfőbb tisztelettel. Weinzeittel Josef.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889 márc. 27. Tekintet s Ur! Alulírott ismételtén kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsobil. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacsok értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszésreírni használására ön ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel. Hahn Ignác.

T. Ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsobil egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsoainak köszönetemmel, hogy egy gyomorajástól, mely engem 5 éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsok náian sohasem fogom kifogyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel. Zwielk Anna.

Ezen vértisztító labdacsok csakis a Pserhofer J.-féle az »arany bírodalmi almához« címzett gyógyszerháiban, Bécsben, I. Singerstrasse 15. sz. a. készíttettek valódig minőségben, s egy 15 szem labdacso tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben hat doboz tartalmazatik, 1 firt 5 krba kerül; bérmentetlen utánvétel küldésel 1 firt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az öszeg előbbi beküldésénél (mi legjobban posta utalványon eszámoltatik) bérmentes küldésel együtt 1 csomag 1 firt 25 kr., 2 csomag 2 firt 30 kr., 3 csomag 3 firt 35 kr., 4 csomag 4 firt 40 kr., 5 csomag 5 firt 40 kr. és 10 csomag 9 firt 20 kr. kint kerül.

AB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utanoztatnak; ennek következtében kériek csakis Pserhofer J.-féle

vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiainak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J.-névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedelére ugyanazon alírással vörös színben van elíveztve.

Bernhard-féle alposi-lú-likőr Bernhard W. O.-tól, Bregenzben. 1/2 üveg 2 firt 60 kr., 1/4 üveg 1 firt 40 kr., 1/8 üveg 70 kr.

Amerikai közvénykenőcc, gyors és biztos hatású legjobb szer, minden köszvé-zsagatba, ischia, migraine, ideges fejfájás, főfájás, fűlszagatás stb. ellen 1 firt 20 kr.

Tannochnin hajkenőcc, hajnövesztő szer kizárt orvosi által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított szelencével 2 firt.

Általános tapasz, Stendel tanártól. Úles és szúrás által okozott sebeknél, mérges bajknál, mint kitűnő szer lón kipróbálva. 1 tegely 50 kr., bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam, mint legbiztosabb szer elismererve. Egy dobozzal 60 kr., bérmentve 65 kr.

Uftónády, egy általános ismert kitűnő háziszere, hurut, rekedtség, gőresos köhögés stb. ellen. Egy üvegcské 40 kr., 2 üveg bérmentve 1 firt 50 kr.

Élet-esszencia, álteti bajok ellen kitűnő háziszere. Egy üvegcével 22 kr. 12 üveg 2 firt.

Általános tisztító-cc, dun követezményei, u. m. : főfájás, szűdesülés, gyomorgőres, gyomorérb, arányér, dugulás stb. ellen. Egy csomag ára 1 firt.

Angol csodabalzam, egy üveg 50 kr., egy kis üveg 12 kr.

Por a lábizzadáss ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az azáltal képtártalmatlan szer van kipróbálva. zűdő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint kitűnő szer golyva ellen. Egy üveg 40 kr., bérmentes küldésel 65 kr.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen. Egy üveg 40 kr., bérmentes küldésel 65 kr.

Stoll-féle Kola-preparatumok. Kitűnő szer az idegek erősitésére gyomorajások-bor 3 firt., egy fél liter 1 firt 60 kr., egy negyed liter 85 kr. — Caaszár-Kola-elixir 5 firt 50 kr.-os, 3 firt-os és 1 firt 50 kr.-os üvegekben

Mia-Poko, kitűnő szer egyoldalú főfájás, fogfájás, rheuma stb. ellen. Ezen itt felsorolt készítményeknél kivál, az osztrák lapokban hirdetett ösz-szes bel- és külföldi gyógyszereszetki különlegességű raktáron vannak és a készíltben netán nem levők gyorsan és ocsón megszerzethetők. — Postai megrendelésre a leg-gyorsabban eszközölletnek, ha a pénzósszeg eifőre küldetik; nagyobb megrendelésre előre bérteszik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. — Budapesten kapható: Török Jozsef gyógyszerháiban, király-utca 12.

Pesti Hírlap

Az új évvel tizennyolcadik évfolyamába lépő **PESTI HIRLAP** ma kétségtelenül a legnépszerűbb ujság Magyarországon. Ezt bizonyítja a magyar hírlapirodalom történetében eddig páratlan elterjedettsége, úgy hogy ma a legnagyobb példányszámban jelenik meg hazánkban.

Nem lehet fényesebb bizonyítéka ennél amaz elvek helyességének, melyeket a mindig szabadelvű és demokrata **PESTI HIRLAP** keletkezése óta oly kitartással hirdet.

A **PESTI HIRLAP** munkatársai közt Magyarország elsőrangú publicistái és szépirodalmi erői vannak. Korunk két legelső írója: **Jókai Mór** és **Mikszáth Kalmán** a Pesti Hírlap rendes munkatársai.

Jókai Mór évenként több regényt ír a **PESTI HIRLAP** számára s azonfelül tárcákat is egész éven át; **Mikszáth Kalmán** országgyűlési karcolatai mellett, kisebb-nagyobb elbeszéléseket, tárcákat és humoros apróságokat.

Kenedi Géza (Quintus) magvas vezércikkei mellett, közkezdveltségű tárcákban beszél meg a napirendre kerülő fontosabb társadalmi kérdéseket s napról-napra írott szerkesztői üzeneteiben oktatva mulattat.

A régebbi és újabb publicistái és írói nemzedék egész jeles gárdája szolgáltatja a Pesti Hírlap politikai és társadalmi vezércikkait, tárcáit s a kritikai és mulattató közleményeket, míg az állandó rovatokat kipróbált hírlapírói erők vezetik.

A „**PESTI HIRLAP**” az összes napilapok közt a leggazdagabb tartalmu, amennyiben naponként 20—24, ünnep- és vasárnapokon rendszeren 32—36 oldal terjedelmű.

A **PESTI HIRLAP** kedvezményei előfizetői részére:

 minden óra szóló zsebben hordható jegyzék- és határidő-napló.

A „PÁRISI DIVAT”

legszebb magyar (heti) divatlapot előfizetőink feleárban kapják.

A Pesti Hírlap rendkívüli kedvezményt is nyújt előfizetőinek minden évben karácsonyi ajándékkul. Ez

a „PESTI HIRLAP” nagy képes naptára.

Minden előfizetőnek — még a legújabban belépőnek is, ha legalább két hónapra fizet elő, — ingyen és bérmentve küldi meg a lap kiadóhivatala ez idén is a Pesti Hírlap 1896. évi díszes nagy naptárát, mely minden egyéb naptárt fölöslegessé tesz és fölülmul minden más rendkívüli karácsonyi mellékletet, mert az előfizető egész éven át hasznát veheti.

A naptár 30 nagy iv terjedelmű s a tavalyinál még bővebb tartalmu.

A naptár címlapját pompás kép díszíti, melyet **Roskovicz Ignác** jeles festő művész rajzolt.

A 9—10 ivnyi szépirodalmi rész a Pesti Hírlap belső és külső munkatársainak java dolgozatait tartalmazza. Ehez járul 33 képes oldal, továbbá: a) naptári rész, minden hónap mellé rovatos lappal, följegyzések számára; b) budapesti cím- és névtár; c) fővárosi kalauz, sok hasznos utmutatással; d) mezőgazdasági tudnivalók változatos összeállításban; e) országos és hetivásárok legteljesebb jegyzéke; f) sorsolási naptár, bélyegfokozati és pénzátszámítási táblázatok stb.

Ennél teljesebb és gazdagabb tartalmu naptár ma valóban nem készül hazánkban.

A Pesti Hírlap előfizetési ára:

Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr.

A Pesti Hírlap és Párisi Divat:

Egész évre 18 frt, fél évre 9 frt, negyed évre 4 frt 50 kr.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a

„**PESTI HIRLAP**” és „**PÁRISI DIVAT**” kiadóhivatala.

Budapest, V. ker., Váci-körút 78. sz.

Megjelenik hetenkint egyszer.

Párisi Divat

Divat- és Családi Lap

A „Párisi Divat“ előfizetési ára:

Egész évre	8 frt.
Félévre	4 „
Negyedévre	2 „

Szerkeszti: **Győry Ilona.**

Kiadó- és laptulajdonos:

Légrády testvérek.

A „Pesti Hírlap“-pal együtt:

Egész évre	18 frt — kr.
Félévre	9 „ — „
Negyedévre	4 „ 50 „

Egy éve annak, hogy szétküldtük értesítésünket a „Párisi Divat“ első évfolyamának megindulását jelentve. Most a második évfolyamba lépünk s az azóta letelt év megmutatta, hogy a művelt közönség csakugyan feltalálta a „Párisi Divat“-ban azt, a mit egy divatlaptól elvárhat. Mindenekelőtt saját jóízléséről adott bizonyítékot a közönség akkor, midőn felismerte a lapban az igazi választékos, előkelő párisi izlés tükrét. Ennek terjesztése lesz a lap célja ezután is; képeinket ezentúl is *Worth*, *Redfern* és *Montaillé* műtermeinek mintaruhái fogják szolgáltatni; külön ábrákon mutatjuk be ezenkívül a francia színházak művésznőinek öltözékeit, mert Párisban a divat ugyszólván ott alakul meg a színpadon s ha a magyar közönség néhány nappal a *première*-ek színrehozatala után már meglátja ezeket a ruhákat, úgy a divatnak igazán legutolsó termékeivel ismerkedik meg.

Épen, mivel a „Párisi Divat“ a valódi francia izlést tükrözi vissza, azért sikerült neki a magyar hölgyközönséget abban segíteni, hogy ruházatuk izléses, választékos legyen s mind-

a párisi divattudósítások, a ruhák szabásának pontos magyarázata; — továbbá a konyha és a háztartás című rovatok, ezeken kívül pedig a szerkesztői üzenetek is, melyekben örömmel válaszolunk olvasóink kérdéseire, valamint készségesen nyújtunk segítséget megrendeléseik elintézésében is. Szépirodalmi mellékletünk illusztrált regényeket és elbeszéléseket hoz.

A lap három nagy ívének tartalmán kívül van még a párisi mintaruhák szabását közlő *szabásminta-ív* és a szép kiállítású *színes divatkép* is a lapban. Megjegyezzük még azt, hogy a „Párisi Divat“ nem hetekkel később hozza ugyanazt a tartalmat, a mely a külföldi lapokban megvan, hanem ugyanazon a napon jelenik meg Budapesten, a mikor francia eredetije Párisban.

amellet mégteye lehetetlenné a takarékoságot. Ez okozta azt, hogy a „Párisi Divat“-ot már az első év folyamán is a társadalomnak több rétege oly egyforma elismeréssel fogadta. — Cikkeink a ruházat, a lakás, a társadalmi élet, a háztartás köréből való kérdésekkel foglalkoznak, mint a tavalyiak, melyek közül itt csak a következőkre utalunk: A *salon* berendezése; a *szobák* világítása: — a kézimunkák mint a lakásdiszítés eszközei; — a virágok a lakásban; — a levélpapírosokról; — milyen hajviselet áll jól; — a hajhullás gyógyítása; — a kéz és az arcbőr ápolásáról; — a lakás tisztántartása; — a teázásról; — az estélyek.

Az ily tárgyú hosszabb cikkek kiegészítésül szolgálnak azután

Egy mutatványszámmal kívánatra szívesen szolgálunk.

A „PÁRISI DIVAT“ kiadóhivatala

Budapest, V., Váci-körút 78.